

Arrest

**nr. 57 008 van 28 februari 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 1 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN WEYENBERGE en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet-betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap van Armenië te bezitten en van Armeense origine te zijn.

U was op 15 mei 2009 aan het werk op een bouwwerf in Jerevan. U werkte daar "in het zwart". U was samen met X aan het halen op de vierde verdieping van een appartement in aanbouw, en X is naar beneden gevallen. Een ziekenwagen is gekomen, en X is later die dag overleden in het ziekenhuis. De politie is gekomen, en u werd meegenomen naar het politiebureau, waar u 2 uur bent gebleven. Het gesprek verliep normaal. De politie voerde geen onderzoek uit op de werf zelf. De kraanbestuurder had

gezien dat u geen schuld had aan de dood van Razmik, maar onder dwang heeft hij nadien verklaard dat u wel schuld had aan de dood van Razmik. Op 16 mei 2009 ging u naar de werf, maar de ploegbaas wou niet meer dat u daar werkte. De eigenaar van de werf heeft u samen met de kraanbestuurder meegenomen in zijn wagen, en hij heeft jullie naar het politiebureau gebracht. U werd dan twee dagen op het politiebureau vastgehouden. U werd geslagen door de politie en u werd gedwongen om de schuld op u te nemen. U hebt dat niet gedaan. Bij uw vrijlating had u blauwe plekken op de zijkanten van uw lichaam, maar geen verwondingen in uw gezicht. U werd officieel van niets beschuldigd. De familie van Razmik is daarna bijna elke dag, nog tien keer of meer, jullie komen lastig vallen. Er waren vechtpartijen waarbij u betrokken was. U liep hierbij geen echte verwondingen op, maar u had daarna wel pijn aan de rug. Uw partner en uw vader zijn op de hoogte van het feit dat u meer dan 10 keer werd geslagen door de familie van Razmik. Uw vader had op 17 mei 2009 een hartinfarct gehad, en lag in het ziekenhuis. U bent dan naar uw oom verhuisd. U werd ook bij uw oom éénmaal opgepakt door de politie. U werd opnieuw beschuldigd van moord. U werd 3 dagen vastgehouden. U werd niet geslagen. U beloofde dat u hen zou geven wat ze vroegen, en daarop lieten ze u gaan. Daarna ging u naar huis, en vroeg u aan uw ouders om het land te verlaten.

De paspoorten van uzelf, uw moeder Manukyan Lida (O.V. 6.539.909), uw vader Movsisyan Hamazasp (O.V. 6.539.909), en uw partner Khurshudyan Ovsanna (O.V. 6.539.902) werden op 27 of 28 mei afgenomen door de politie.

Vanaf juli 2009 woonden jullie in Noyemberyan. Jullie huurden daar een huis, en jullie wachtten op een regeling van jullie reis. Jullie kenden geen problemen in Noyemberyan.

U verliet Armenië op 20 november 2009 en u reisde met een auto via Georgië naar Oekraïne. Vanuit Oekraïne reisde u met een bestelwagen verder richting België. Jullie kenden onderweg geen grenscontroles en geen persoonlijke paspoortcontroles. U kwam België binnen op 03 december 2009 in het gezelschap van uw moeder Manukyan Lida (O.V. 6.539.909), in het gezelschap van uw vader Movsisyan Hamazasp (O.V. 6.539.909), en in het gezelschap van uw partner Khurshudyan Ovsanna (O.V. 6.539.902), en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 03 december 2009."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker werpt in een enig middel de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006,

nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

"B. Motivering

U geeft aan problemen te kennen in Armenië omdat u de schuld krijgt toegewezen voor de dood van uw collega Razmik waarmee u op een bouwwerf werkte (CGVS, p. 4, 5 en 8). In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat u geen documenten aanbrengt die de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen kunnen bevestigen of die zouden kunnen aantonen dat u hierdoor bij een eventuele terugkeer daadwerkelijk problemen zou kunnen kennen. Zo slaagt u er niet in aan te tonen dat u samen met uw vader daadwerkelijk in de bouwsector werkte. Verder geeft u aan niet over bewijzen te beschikken in verband met uw problemen, kan u geen bewijzen aanbrengen van de dood van Razmik, en kan u evenmin bewijzen voorleggen waaruit zou blijken dat u aan de dood van Razmik gekoppeld zou kunnen worden (CGVS, p. 11). Concluderend kan dan ook gesteld worden dat u op geen enkele manier een begin van bewijs aanbrengt van uw problemen en van de problemen die u zou kunnen kennen bij een eventuele terugkeer.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uit een vergelijking van uw verklaringen met de verklaringen van uw familieleden verschillende tegenstrijdigheden blijken die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig ondermijnen.

Ten eerste verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u samen met uw vader zwartwerk deed in de bouw (CGVS, p. 5). Uw vader verklaart daarentegen dat jullie legaal, en dus niet "in het zwart", werkten in de bouw (CGVS, p. 5). Toen uw vader hiermee werd geconfronteerd, antwoordde hij dat uw verklaringen niet kloppen aangezien jullie papieren hadden getekend dat jullie in dienst werden genomen (CGVS, p. 5). Gezien het feit dat uw vader nog steeds uw verklaringen tegensprekt, is deze uitleg onvoldoende om deze tegenstrijdigheid te weerleggen.

Ten tweede verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat de politie geen onderzoek heeft gevoerd op de werf zelf (CGVS, p. 6 en 12). Uw vader verklaart daarentegen dat de politie wel degelijk een onderzoek heeft gevoerd op de werf zelf (CGVS, p. 6). Toen uw vader hiermee werd geconfronteerd, antwoordde hij dat hij op 15 mei 2009 de politie wel degelijk de werf heeft zien betreden om een onderzoek te doen (CGVS, p. 7). Gezien het feit dat uw vader enkel zijn eerdere beweringen herhaalde, is deze uitleg onvoldoende om deze tegenstrijdigheid te weerleggen.

Ten derde verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u op 16 mei 2009 vanop de werf werd meegenomen door de eigenaar, en door die eigenaar naar het politiebureau werd gebracht (CGVS, p. 7 en 8). Uw vader verklaart daarentegen dat de politie u is komen halen op de werf om u naar het politiebureau te brengen (CGVS, p. 7). Toen uw vader hiermee werd geconfronteerd, antwoordde hij dat hij het niet weet (CGVS, p. 7). Gezien het feit dat uw vader enkel aangeeft dat hij het niet weet, is deze uitleg onvoldoende om deze tegenstrijdigheid te weerleggen.

Ten vierde verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u bij uw vrijlating na uw arrestatie op 16 mei 2009 geslagen werd, maar geen verwondingen opliep in uw gezicht (CGVS, p. 8). Uw partner verklaart daarentegen dat u wel degelijk verwondingen had in het gezicht aangezien u blauwe plekken op uw voorhoofd had, en ook onder de ogen donkerrode sporen had van de slagen (CGVS, p. 6). Toen uw partner hiermee werd geconfronteerd, antwoordde ze dat u wel uiterlijke verwondingen had in uw gezicht (CGVS, p. 6). Gezien het feit dat uw partner enkel haar eigen verklaring herhaalt, is deze uitleg onvoldoende om deze tegenstrijdigheid te weerleggen.

Ten vijfde verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u 10 keer of meer fysiek werd aangepakt door de familie van Razmik, en u geeft aan dat uw partner en uw vader daarvan op de hoogte zijn (CGVS, p. 9). Uw vader verklaart daarentegen dat u nooit fysiek bent aangepakt door de familie van Razmik, en hij geeft aan niet op de hoogte te zijn dat u 10 keer of meer bent geslagen door de familie van Razmik (CGVS, p. 8). Toen uw vader hiermee werd geconfronteerd, antwoordde hij dat dit niet zo is en hij niet op de hoogte is (CGVS, p. 8). Gezien het feit dat uw vader zijn eerdere verklaring enkel bevestigt, is deze uitleg onvoldoende om deze tegenstrijdigheid te weerleggen.

Ten zesde verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u behalve de twee dagen opsluiting op 16 mei 2009 nog éénmaal voor drie dagen bent opgesloten geweest, en u geeft aan dat uw ouders en uw partner op de hoogte zijn van deze 3 dagen opsluiting (CGVS, p. 10).

Uw vader verklaart daarentegen dat u behalve de twee dagen opsluiting op 16 mei 2009 niet meer bent opgesloten geweest, en hij geeft aan dat hij niet op de hoogte is van deze 3 dagen opsluiting (CGVS, p. 9). Toen uw vader hiermee werd geconfronteerd, antwoordde hij dat hij dat niet kan zeggen aangezien hij toen in het ziekenhuis lag, en herhaalt hij dat hij hiervan niet op de hoogte is (CGVS, p. 9). Deze uitleg is echter onvoldoende om ook deze tegenstrijdigheid te weerleggen, aangezien er redelijkerwijze kan worden verwacht dat u uw vader, eventueel na zijn ontslag uit het ziekenhuis, zou hebben geïnformeerd over deze bijkomende arrestatie en vasthouding van 3 dagen.

Ten zevende verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u niet officieel in beschuldiging werd gesteld van betrokkenheid bij de dood van Razmik (CGVS, p. 8 en 11). Uw partner verklaart daarentegen dat u wel degelijk officieel in beschuldiging werd gesteld van moord (CGVS, p. 5). Toen uw partner hiermee werd geconfronteerd, antwoordde ze dat ze het niet weet, en herhaalt ze dat u wel degelijk werd beschuldigd van moord (CGVS, p. 5). Gezien het feit dat uw partner enkel haar eerdere verklaring herhaalt, is deze uitleg onvoldoende om deze tegenstrijdigheid te weerleggen.

Ten achtste verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u bij de aanvallen van de familie van Razmik geen verwondingen opliep, maar er enkel rugpijn aan overhield (CGVS, p. 9). Uw partner verklaart daarentegen dat u hierbij wel degelijk verwondingen opliep, met name blauwe en rode plekken op uw lichaam (CGVS, p. 7). Toen uw partner hiermee werd geconfronteerd, antwoordde ze dat u hierdoor wel degelijk uiterlijke verwondingen had opgelopen die ze zelf gezien heeft (CGVS, p. 7). Gezien het feit dat uw partner enkel haar eerdere verklaringen herhaalt, is deze uitleg onvoldoende om deze tegenstrijdigheid te weerleggen.

Ten negende verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u op 15 mei 2009 al door de politie was meegenomen en 2 uur op het politiebureau werd vastgehouden (CGVS, p. 6). Uw moeder verklaart daarentegen dat u op 15 mei 2009 niet werd meegenomen door de politie (CGVS, p. 5). Toen uw moeder hiermee werd geconfronteerd, antwoordde ze dat u niet werd meegenomen op 15 mei 2009 (CGVS, p. 5). Gezien het feit dat uw moeder enkel haar eerdere verklaring herhaalt, is deze uitleg onvoldoende om deze tegenstrijdigheid te weerleggen.

U geeft tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal ten slotte aan dat uw internationaal paspoort in mei 2009 werd afgenomen door de politie waardoor u nu niet meer over een paspoort beschikt (CGVS, p. 3). Aangaande uw reisroute verklaarde u verder dat u vanuit Oekraïne met een bestelwagen richting België bent gereisd, en u geeft aan dat u zelf geen persoonlijke paspoortcontrole hebt gehad aan de grenzen tussen Oekraïne en de Schengenlanden (CGVS, p. 4). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er quasi zonder uitzondering strenge en persoonlijke paspoortcontroles zijn aan de buitengrenzen van de Schengen-zone. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u zonder persoonlijke paspoortcontrole de Schengen-zone zijn binnengekomen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u bewust uw Armeens paspoort achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent verborgen te houden.

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofdte geen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat eveneens in de asioldossiers van uw moeder Manukyan Lida (O.V. 6.539.909), van uw vader Movsisyan Hamazasp (O.V. 6.539.909), en van uw partner Khurshudyan Ovsanna (O.V. 6.539.902) werd besloten tot een weigering van de Vluchtelingenstatus, en tot een weigering van de Subsidiaire Beschermingsstatus.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een huwelijksakte, een geboorteakte van uzelf, een geboorteakte van uw partner, en een militair boekje van uzelf) bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit en de identiteit van uw partner doch niet met betrekking tot uw concrete problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

Het door uw partner in het kader van uw asielaanvraag neergelegde attest bevat de informatie dat uw partner zwanger is, en dat de bevalling voorzien is voor 4 januari 2011, doch bevat geen informatie over jullie concrete problemen. Derhalve wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.5. De uiteenzetting van het middel luidt als volgt:

*"Het Commissariaat-Generaal stelt dat verzoeker niet aannemelijk kan maken welke problemen verzoeker heeft in Armenië;
Dat het Commissariaat-Generaal stelt dat verzoeker niet concreet kan aantonen dat hij beschuldigd wordt voor de door van Ramzik;
Dat verzoeker verscheidene malen werd opgepakt door de politie en onterecht beschuldigd wordt van moord, hetgeen door de hele familie wordt bevestigd;
Dat het Commissariaat-Generaal stelt dat de uitleg omtrent de verwondingen van verzoeker tegenstrijdig is met die van zijn echtgenote;
Dat de verklaring hiervoor de volgende is;
Dat verzoeker zich schaamde over de verwondingen die hij gekregen heeft en opliep in zijn gezicht;
Dat het Commissariaat-Generaal vermeldt dat ze geen bewijzen hebben gekregen dat verzoeker wel degelijk in de bouwsector met vader werkte;
Dat verzoeker had verteld dat hij en zijn vader in het zwart werkten bij het bouwbedrijf;
Dat volgens het Commissariaat-Generaal de vader van (M.A.) verklaard heeft dat ze papieren hebben getekend omtrent de indiensttreding in de bouwsector;
Dat verzoeker gewoonweg bedoelde dat hij contant werd betaald door zijn firma;
Dat het Commissariaat-Generaal aangeeft dat vader tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met die van zijn zoon Arman;
Dat dit mogelijk is aangezien vader al een tijdje in slechte gezondheid verkeerde;
Dat zelfs de dag na de feiten, vader een hartaanval heeft gekregen en opgenomen werd in het ziekenhuis, hetgeen verklaart dat hij bepaalde zaken niet weet en hetgeen ook een geheugenverlies kan verklaren;
Dat de motivering als dusdanig onjuist is (...)"*

2.6. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker geen documenten heeft aangebracht die de door hem aangehaalde problemen kunnen bevestigen of die kunnen aantonen dat hij bij een eventuele terugkeer problemen zou kennen. Voorts werd in diezelfde beslissing vastgesteld dat verzoeker en zijn familieleden verschillende tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd met betrekking tot hun asielmotieven en dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen met betrekking tot zijn binnenkomst in de Schengen-zone. De herhaling van het asielrelaas en de bewering van verzoeker dat zijn problemen door de familie bevestigd zou zijn, kan op zich geen afbreuk doen aan de motieven van de aangevochten akte.

2.7. Verzoeker doet gelden dat de uitleg omtrent zijn verwondingen tegenstrijdig is met die van zijn echtgenote omdat hij zich schaamde over degene die hij opliep in zijn gezicht. Van een asielzoeker, die vreest voor zijn fysieke integriteit, mag echter verwacht worden dat hij, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Verzoekers argument kan dan ook geen soelaas bieden. De vastgestelde tegenstrijdigheid blijft overeind.

2.8. Daar waar de verwerende partij vermeldt dat verzoeker geen bewijzen neerlegde van het feit dat hij en zijn vader in een bouwbedrijf werkten, merkt verzoeker op dat hij heeft verklaard dat hij en zijn vader in het zwart werkten en dat verzoeker gewoon bedoelde dat hij contant werd betaald door de firma.

Uit de respectievelijke gehoorverslagen van verzoeker en diens vader blijkt dat verzoeker, op de vraag of zij daar legaal werkten of in het zwart, antwoordde dat het over zwartwerk ging (gehoorverslag verzoeker, administratief dossier stuk 9, p 5), terwijl verzoekers vader duidelijk stelde legaal te werken, en een contract te hebben getekend (gehoorverslag vader, administratief dossier stuk 11, p 5). Nadat zijn vader werd geconfronteerd met verzoekers verklaringen, gaf eerstgenoemde duidelijk aan dat die niet klopten, en dat ze papieren hadden ondertekend dat ze in dienst werden genomen. De verklaring die verzoeker thans in zijn verzoekschrift meent te kunnen geven, kan geen afbreuk doen aan de duidelijke bewoordingen die zowel hijzelf als zijn vader gebruikte. Ook deze tegenstrijdigheid houdt derhalve stand.

2.9. De Raad stelt vast dat verzoeker de overige door de verwerende partij aangekaarte -en op de onderscheiden gehoorverslagen gebaseerde- tegenstrijdigheden tussen zijn eigen verklaringen enerzijds en die van zijn vader, partner en moeder anderzijds, ongemoeid laat. Nochtans hebben ook deze vaststellingen betrekking op cruciale elementen van het asielrelaas, met betrekking tot dewelke in alle redelijkheid kan worden verwacht dat alle familieleden die zich erop beroepen, eenduidige verklaringen zouden afleggen.

2.10. Verzoeker wijt de mogelijke tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en die van zijn vader aan het feit dat die al een tijdje in slechte gezondheid verkeert. Zijn vader heeft een dag na de feiten een hartaanval gekregen en werd opgenomen in het ziekenhuis, hetgeen verklaart dat hij een aantal dingen niet kan weten en hetgeen ook geheugenverlies kan verklaren.

Deze vergoelijking kan niet worden aangenomen: uit het gehoorverslag van verzoekers vader blijkt dat hij tijdens het verhoor in staat was om zeer gedetailleerde verklaringen af te leggen en beschrijvingen te doen. Bovendien werd noch tijdens de procedure voor de verwerende partij, noch voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een medisch attest neergelegd waaruit zou blijken dat de gezondheidstoestand van verzoekers vader hem ervan zou hebben weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen.

2.11. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoeker het motief, gebaseerd op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen met betrekking tot zijn binnenkomst in de Schengen-zone, ongemoeid laat. Dit motief vindt zijn grondslag in het administratief dossier en is pertinent, aangezien het het vermoeden doet ontstaan dat verzoeker bewust informatie achterhoudt met betrekking tot zijn paspoort en de erin vervatte informatie, en er niet voldoende argumenten worden aangevoerd om dat vermoeden te ontkrachten.

2.12. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden weerhouden. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS